

сформованості взаємин дітей старшого дошкільного віку шляхом гри. Для реалізації цієї мети було організовано експериментальне дослідження, яке проводилося на базі закладу дошкільної освіти Сонцівського НВК, Покровського району, Донецької області. В експерименті брали участь 20 дітей старшого дошкільного віку.

На першому етапі експериментальної роботи ми вивчали рівні сформованості взаємин дітей старшого дошкільного віку під час ігрової діяльності. Для цього були застосовані такі методи: спостереження, методика одномоментних зрізів структури групи Т. Репіної (актометрія).

За допомогою методики одномоментних зрізів структури групи ми змогли визначити такі параметри взаємодії дітей старшого дошкільного віку під час вільних ігор: інтенсивність спілкування, екстенсивний спілкування (широта кола спілкування); вибірковість; вираженість потреби в спілкуванні (співвідношення одиночних і спільних ігор); структурно-динамічні характеристики ігрових мікрооб'єднань: їх кількісний і статевий склад; стійкість; тривалість контактування в об'єднанні; ініціативність у встановленні контактів; соціальна впливовість звернень; способи і мотиви спілкування.

Для того, щоб дати характеристику моральній стороні взаємин дітей старшого дошкільного віку у грі, ми організували спостереження.

Проаналізувавши теоретичні данні та результати дослідження, нами було запропоновано такі умови формування взаємин дітей старшого дошкільного віку у грі: застосування системи спеціальних ігор, що стимулюють дітей до взаємодії з однолітками; забезпечення належного предметно-розвивального середовища, яке насичує ігрову діяльність та сприяє розвитку вмінь і навичок налагоджувати взаємини; компетентність вихователя в організації і керівництві грою дітей дошкільного віку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Айзенбарт М. Формування соціальних міжособистісних відносин дітей старшого дошкільного віку в процесі ігрової діяльності. *Наукові записки кафедри педагогіки*. 2015. № 37. С. 23-34
2. Базовий компонент дошкільної освіти. К.: Видавництво, 2012. 26 с.
URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/doshkilna/bazovij-komponent-doshkilnoyi-osviti-na-sajt-ostatocnij.pdf>
3. Ельконин Д. Б. Психология игры. М.: Педагогика, 1978. 304 с.

Вікторія МАНДРАГЕЛЬ,
студентка 1 курсу ОС магістр
Факультету дошкільної, соціальної та спеціальної освіти
Наук. керівник: **Лариса ЗАЙЦЕВА,**
док-р пед. н., професор (БДПУ)

ВИХОВАННЯ У ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ ІНТЕРЕСУ ДО ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Серед напрямків гуманізації вітчизняної дошкільної освіти особливе місце посідає проблема організації співпраці дошкільного закладу та сім'ї

щодо забезпечення повноцінного і всебічного розвитку дитини. Згідно завдань Базового компоненту дошкільної освіти необхідне оновлення стратегій тактики взаємодії педагогів з батьками. Особливу увагу варто звернути на запити батьків. Заклад дошкільної освіти має орієнтуватися на те, що саме вони очікують від дошкільного закладу. Діти психологічно, емоційно пов'язані з членами своєї родини, а особливо з матір'ю. Якщо мати буде довіряти дошкільному закладу, і вона і дитина будуть почувати себе комфортно в цьому середовищі [1].

Сьогодні важливо узгодити позиції та очікування батьків і педагогів, гуманізувати взаємодію. Для цього необхідно ознайомлення членів родини з умовами перебування дитини в закладі дошкільної освіти; ознайомлення з формами роботи закладу дошкільної освіти; переорієнтування потреб дорослих на дитячі потреби; ознайомлення батьків з пріоритетними завданнями, що постають перед закладом дошкільної освіти та педагогами цього закладу [2].

Отже, основне завдання – зацікавити батьків і їх дітей відвідувати дошкільний навчальний заклад. Це можна досягти тільки створивши для них конкретні умови.

Об'єкт дослідження – виховання інтересу в дітей раннього віку до закладу дошкільної освіти.

Предмет дослідження – педагогічні умови виховання інтересу в дітей раннього віку до закладу дошкільної освіти.

Мета дослідження – теоретично обґрунтувати та експериментально перевірити педагогічні умови виховання інтересу в дітей раннього віку до закладу дошкільної освіти.

У ході дослідження перевірялася гіпотеза, згідно з якою виховання інтересу в дітей раннього віку до закладу дошкільної освіти буде успішним у спеціально створених педагогічних умовах, що мають реалізуватися комплексно і передбачають:

здійснення пропедевтичної роботи з батьками майбутніх вихованців для їх позитивного налаштування на взаємодію з адміністрацією і педколективом ЗДО;

поетапну зміну форм і методів взаємодії педагогів і батьків, спрямованих на виховання інтересу в дітей раннього віку до закладу дошкільної освіти.

забезпечення психолого-педагогічного супроводу процесу входження дітей раннього віку в колектив ЗДО.

Відповідно до поставленої мети та висунутої гіпотези визначено завдання дослідження:

1. На основі аналізу наукової літератури визначити стан проблеми виховання інтересу в дітей раннього віку до ЗДО в теорії та практиці дошкільної освіти.

2. Визначити критерії, показники, рівні вихованості інтересу в дітей раннього віку до закладу дошкільної освіти.

3. Дослідити готовність батьків до взаємодії з закладом дошкільної освіти щодо виховання інтересу в дітей раннього віку до закладу дошкільної освіти.

4. Обґрунтувати педагогічні умови виховання інтересу в дітей раннього віку до закладу дошкільної освіти та експериментально перевірити їх ефективність.

В обґрунтуванні шляхів виховання інтересу у дітей раннього віку до ЗДО ми особливого значення надавали створенню позитивного іміджу, грамотно і осучаснено складеній презентації його діяльності у вигляді сайту. Велика увага приділялася роботі з ознайомлення батьків з віковими особливостями розвитку дітей, ефективними технологіями освіти, вимогами до організації життєдіяльності дітей у закладі дошкільної освіти і вдома як чинниках успішної соціалізації дітей. Запрошення батьків майбутніх дітей до спільних з педагогами тренінгів, полілогів, модеративних семінарів сприяла реальному налагодженню конструктивних взаємин між ними. Значна робота проводилася для дітей з ознайомлення з режимом, традиціями групи. Ми намагалися формувати у дітей усвідомлення власної значущості, особистої причетності до спільних з дорослими добрих справ у межах закладу дошкільної освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кравченко Т. В. Особистість і соціальне середовище: проблеми взаємодії. Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді: зб. наук. пр. Київ-Житомир: В-во «Волинь», 2003. Кн. I. С. 132–137.

2. Шкляр Н. А. Адаптація дитини молодшого дошкільного віку до ДНЗ: взаємодія вихователів з батьками. Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді: зб. наук. праць. Інститут проблем виховання НАПН України. Вип. 20. Кн. 2. Київ, 2016. С. 324–336.

Аліна МИСЛИЦЬКА,

студентка 2 курсу

факультет дошкільної, спеціальної та соціальної освіти

Науковий керівник: **Ольга ІЛШОВА,**

к.пед.н. (БДПУ)

ВИХОВАННЯ КУЛЬТУРИ ПОВЕДІНКИ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Соціально-економічні, політичні, етнічні негаразди в сучасному суспільстві негативно позначаються на морально-емоційному обличчі українців, на їх культурі спілкування та на культуру поведінки. Україна – відносно молода держава і щоб побудувати наше суспільство на демократично-гуманних засадах ми, вихователі, вчителі, батьки, повинні спрямовувати свідомість дітей, майбутніх громадян на шлях миролюбності, милосердя, справедливості, гуманності, толерантності.

Відповідно до Закону України «Про дошкільну освіту» вимоги до рівня розвиненості, вихованості, навченості дітей дошкільного віку визначаються Базовим компонентом дошкільної освіти України і реалізується Державною базовою програмою розвитку дитини дошкільного віку «Я у Світі», Комплексною програмою виховання і навчання дітей від двох до семи років «Дитина», Програмою розвитку дітей старшого дошкільного віку «Впевнений старт». Наявність певних знань та вмінь у